

Lo Somaten

DIARI REGIONALISTA Y D' AVISOS Y NOTICIAS

Any XII

Reus Dimecres 5 de Maig de 1897

Núm. 3.258

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Reus, un mes. P.as. 3'50
a provincies trimestre. 10'00
Extranjer y Ultramar. 15'00
Anúncis, a preus convencionals.

Administració y Redacció
PLASSA DE LA CONSTITUCIÓ, (PORXOS)

PUNTS DE SUSCRIPCIÓ

En la Administració d'aquest diari y en las principals
librerías d'aquesta ciutat y de fora.
En Barcelona, litografía Mallofré, carrer Jurquera, 6.
No s' retornan los originals encara que no s' publiquin.

Centro vitícola del Vallés

Arboricultors, Viticultors y Propietaris en general

Destrució completa de tots los Insectes paràsits ó vegetals que perturban lo bon desenrotlló de las Vinyas y Arbres fruyters.

SULFURAL -- Patent Joan Jarrijou.

Destrució radical del Oldium, Black-Rot, Antraqnosis, Piral, Altisa en las vinyas y la Oruga, Negrilla, Cuchs, Polls etc. en los fruyters.

EXIT SEGUR Y GARANTIT.

Demáninse los Prospectes que s' envian gratis, a

VIUDA Y NEBOT DE ANTON DELMAS

DIRECCIÓ GENERAL

Ponent 61

BARCELONA

SUB-DIRECCIÓ

Mar 46

VALENCIA

CASA FUNDADA EN 1860

Representant en la provincia de Tarragona: DON PERE FABREGAS.--Tarragona.

SE RETRATA

TOTS LOS DIAS, FESTIUS Y

NOVAS FOTOGRAFIAS EN COLORES. OPERA tots LOS DIUMENGES.

Passeig de Mata, 12,

REUS

las de despalg tots los festius.

TRASLADO

La molt antiga y acreditada Papelería y Fábrica de capsas de cartró, de la Successora de Joan Ferré y Vergés, que s' trobava situada en lo carrer de Sta. Anna, núm. 6; s' ha traslladat a la Plassa de la Constitució núm. 13.

L' ADVOCAT

RAMON VIDIELLA BALART

ha traslladat son despalg al pis primer de la casa número 68 del Arrabal de Santa Ana d' aquesta ciutat.

SECCIÓ DOCTRINAL

Pavorós problema

«Estem mal, molt mal. Aixó se'n va a pas de carga... No hi ha qui pugni suportar las funestíssimas conseqüencias de aquest individualisme que especula ab sens igual descaro baix el triple aspecte moral, intelectual y físich.»—Aixis, entre otras formas, se sent expressar a diari la ven del poble que paga, de eixa persona «pasiva» de la oració social.

Y en efecte: al no poguer negar la evidencia—trist es tenir que dirho—de que eixa mare de la justicia y de la virtud, eix exacte ser de las cosas del que Deu es la suma, la veritat, en nna paraula; apenas «si s' diu Pere» en la societat moderna per imperar en tot y per

tot la exterioritat, la forma, la apariéncia, lo extrínsec, lo net efectivisme, confonentse per tal modo lo real y verdader ab lo fantástich é inexacte—puig que no es altre la síntesis social que la de predicar lo bé en la forma ab la realitat.

do, en la obra: habentse arribat fins a tal extrem que hi ha necessitat de ser dolents perque se'ns tingui per bons, adjudicant al qui ab mes finura y habilitat sab figurar aquell diví destell, al mes hipócrita, al mes embustero, la nota de «entés, llarch, llest» servintli ademés tal «recomenabre qualitat» pera enlanyarse al patriat del poder: al tenir en compte, forsosament y ab la consegüent pena que la administració de justicia, eixa altíssima y augusta funció social no resulta sempre prácticament segons opinió pública filla pura de la virtut de donar a cada hu lo seu, sino que'ns presenta exemplars de una filiació que oscila entre lo «efectiu sonant ó contant», caciquich y faldiller, acabant per mastrarse ab més ó menos fetor solament en el cel dels més poderosos y deixant en los llims als restants causa primera de que s' mirin ab horror eixos recintos anomenats Tribunals que per sa elevadissima missió deuri an mereixe l' «summum» del respecte en quant respon sa creació a ser l' assilo sagrat de la rahó atropellada, de la virtud escarnida y del dret desconegut, y que perser en lo terre no constituit al revés de la medalla, en alguns casos, segons se diu, va prenent cos més y més cada dia l' rum-rum fatídich de cambiar la vulgar «de pobre» aquella mal dita justicia, aixó es, ab lo que s' diu justicia del esdevenir que, consistint en un bon bastó, está a la má de totes las fortunas y al alcans del primer al últim fill de vehi per igual: al penetrarse de que encare insana l' aire que respirem el látigo de una exacta esclavitat moderna baix lo concepte de que las convicció intimas, la paraula empenyada, la independéncia de carácter, la formalitat personal, en fi, tot quant de noble y característich informa la ser racional, «necessariament» deu posarse als peus de uns cuants adatyenats que aixi ho manan en forsa de la dependéncia que dels més als menas fá existir la diferencia de fortuna, a la cual ha de prestarse forsosament sumissió y acatament, no obstant de tenir un génessis y proces res envejables en los mes dels casos, sisquera perque del treball que'ns proporsiona depent lo miserable jornal ab que alimentém a trosos de nostras entranyas, lo pá nostre de cada dia: al contemplar ab tot lo dolor de que es capás un' ánima molt sensible que los sistemas y principis economic-h socials actualment en boga produheixen conseqüencias clarament antagónicas a las que derivan de la bona ciencia rentístich-sociológica, que derivan de la bona ciencia rentístich-sociológica, tota vegada que essent causa eficient de la desaparició

ó punt menos de las classes mitjas y per lo tant acusat un important aymen del proletariad, cual fortuna y esperansa única las determina solament sa forsa física que s' te lligada a la mecánica moderna baix preu tan mesquí que no li permet cubrir sas més apremians necessitats, la forsa capital material se centraliza y multiplica a benefici d' aquella, fins al punt de ferse ab la més increíble rapidesa oligarquias que per lo seu carácter poderós y singular invadeixen, trastornan y s' imponen a devant del mon civilizat: al no perdre de vista que eixa passivitat de la classe agraria que sofreix ab una resignació digna de major atenció cuants aments tributaris per variats conceptes li reparteixen, sense que las sevas queixas, per fundadas que sían com realment son, trobin lo més petit eco en las esferas gubernamentals, es possible que en un moment donat se cambihi en consideració y se la vegi en l' Aveni disposada a exigir per la forsa lo que per dret y equitat se li nega; al veure de lluny la necessitat imperiosa de baixar de cavall del Capitoli la acció funesta d' aquells factors polítich-heconómich socials pera evitar que l' arastrin a la roca Tarpeya y ab ell a nosaltres t. ts, la irresistible avinguda de la forsa del major número que cada dia va ensenyant lo cap més y més, a manera de llampech precursor d' un gran ruido ó catástrofe: al considerar, «en fi», que essent com es veritat inconcusa que la política tal com avuy en dia s' entén y practica gubernamentalment no es l' ort de rogar procurant pau, abundancia, ordre y justicia en un Estat, sino que consisteix en la habilitat ó frescura necessaria pera ésser part activa tot lo temps major art y per l' art deis més cars interessos del país que en definitiva es qui paga sempre 'ls vidres trencats, pot venir fatalment un dia en que 'ls «paganos» fassia sentir «velis nolis» sa clara y prepotent veu com un sol home, y sense retóricas, prefácis, ni epílechs digni en son natural y verdader llenguatge ¡PROU! y arrambli per las vias de fet quant de sistemátich, de doctrinari y de processal modern se contingui dintre dels organismes socials, sacrificant homes, institucions y quant determini l' actual estat de cosas, fentse per l' embolich resultant més difícil lo conseguir actas estables y duraders de govern que més directament tendeixin a la prosperitat, benestar y grandesa de la nació; franca y sincerament nos apena y entristeix l' anim tan fonda com tercament tanca ulls y orellas lo poder social a tan lamentable situació, arribant nostre tal vegada pessimisme a temer l' ensaig del principi ó idea utópica que alenta als insensats y obsessionats, d' escombrar tot lo actual y sustituhirho... per la cantitat negativa.

Als que saben, poden y denben, cridant poderosamente sa atenció, los dihem: «Heus; Caveant Consules»; pera que d' una vegada y sense detenirlos marasmes polítichs ni de cap altra mena, plantegin y resolguin lo pavorós problema social y economic que deixém ressenyat, del modo procedent, allunyant aixis lo torbelli que induptablement faria taola rassa de personas, cosas y principis.

RETALL

La Epoca es incansable ab las sevas canonadas que no arriban.

Un senyor que firma Un nacionalista (nom que també usém nosaltres se entreté dihentnos quatre cosetas en las que resplandeix la ignorancia mes... conservadora. Si, aquesta es la paraula. L' home s' indigna en nom del respeto a lo constituido sense fixarse poch ni molt en lo que segons dret y justicia deuria constituhirse. Dihentnos poetas y metrificadores se pensa que ja'ns ha a'xafat y riu de satisfacció. ¡Ah, dolent!...

Nos diu que demaném privilegis... Ven com no sab llegir lo que comenté?
«Privilegio, el idioma catalán, sustituido no al oficial como ellos escriben, sino al unico nacional (ho su-

bralla ell mateix) al que parla la raza hispana en la Península, a la vez que en América.

Si l'idioma oficial (valencià) és català, és català i es el que parla la raza hispana en la Península, resulta que el català no es nacional, i els catalans no som de raza hispana. Això es lògic. Com podrà donchs mateix de separatistas a nosaltres aquest senyor de la Veua Veja, ha fet una planxa.

Afegeix que disculpem los nostres delirios ab las reformas de Cuba. Com si molt avans de que aquestes fossin generosamente ofertes als cubans nosaltres no haguessim formulat en termes ben concrets lo mateix programa ratificat ara a Girona. Aquest infelís é ignorant nacionalista (nacionalista d'abont?) diu que nosaltres volém la hegemonia de Catalunya y encara més, del comtat de Barcelona, y encara més, d'un petit cercle de felibres (?) y poetas inflats de vanitat, agens a la vida práctica y als que reixosa la Catalunya laboriosa y morigerada y Barcelona industrial y comerciante que ara mateix no te una boca per alabar la justicia y BENEVOLENCIA del Govern per haver concedit la agregación. Ja ho senten, alabém a en Cánovas, benehim sa benevolensa perquè pagant nou milions de pessetas cada any per consums s'ha dignat sancionar un fet com lo de la agregación que avans no volia concedir potser perquè sense pagar res no era de justicia. Y tenen rahó, som o no som laboriosos, morigerados, industriales y comerciantes? Donchs hem de servir per pagar, que per aixó fem los diners.

Y per últim, aquest senyor panxa-contenta després de negar lo que tothom aquí de la existencia de regimens autonómichs en varis Estats d'Europa y América, acaba dibent clar y net que l'Govern ha fet molt be en aplicarnos las lleys destinadas a reprimir los crims anarquistas, recordant sense solta ni volta la fórmula dels antichs bandos de Barcelona.

Reposi una mica que s'heu haver cansat, senyor... castellanista.

La cuestió d'Orient

Paris 3.

Dihen de Londres que la proposició de reunir a París una conferencia que resolgui l'conflicte pendent entre Grecia y Turquia, presentada per lord Salisbury, ha sigut rebutjada per Alemania.

Aquesta potència opina que a la intersecció ha de

Lo President del Consell del Rey Jordi, Sr. Rallí, al fer la presentació del nou Ministeri a la Cambra, ha dit que la primera necessitat que se sentia a Grecia, es la de reorganisar l'exercit, per manera que de no ferho aixís, no es possible no ja continuar la guerra, pero ni sisquera conseguir una pau honrosa.

Lo Sr. Delyannis ha manifestat que s'trobava resolt a apoyar al Govern en las circunstancias actuals.

A Grecia han sigut cridades al servey actiu dos de las ultimas reservas, ab lo cual s'espera reunir 25 mil homes més.

A Atenas los ánims se troban molt més calmats y en l'exercit helénich renix lo millor esperit.

S'ha rebut un telégrama de Londres dihent que «The Times» publica un despatx de Larissa, dihent que han tingut lloch lleugeres escaramusses devant de Volo.

Afegeix que l'combat de Pentipigadia los grechs abandonaren sas posicions, a causa del pánich que s'apoderá d'ells.

Las forsas del exercit helénich se refugiaren a Arja en estat deplorable.

Se diu que Turquia no desisteix de sa pretensió de demanar una indemnización de guerra.

Fins lo cobro de dita indemnización està disposada Turquia a conservar en rehenés la flota grega, en lloch d'ocupar cap territori del regne grech.

CRONICA REGIONAL

ELECCIONS

Acordada la coalició dels partits posibilista, fusionista y regionalista para las elecciones municipales, se convoca a una reunió general dels mateixos, que tindrà lloch avuy dimecres a dos quarts de deu del vespre en lo local del «Circulo

Republicano Histórico», carrer de Sant Salvador núm 12, pera procedir a la proclamación de candidats.

Per lo Comité Possibilista, Emili Briansó.—Per lo Comité Fusionista, Joseph M. Borrás.—Per lo Consell Regionalista, Pau Font de Rubinat.

Si s' reuneixen sufcient número de senyors registradors, aquesta nit celebrará sessió de primera convocatoria l' Excm. Ajuntament.

Segons nostras noticias l' «Ateneo Barcelonés» se se proposa celebrar una vetllada necrológica en honor a la bona memoria del maleguanyat dramaturch catalá en Joseph Feliu y Codina.

Llegim en La Veu de Sitges:

«Lo passat diumenje tinguerem lo gust d'estrenyer la má al Sr. Iglesias, novell autor dramátich que demostra molt bonas disposicions per lo cultiu de las bonas lletas.

Dit senyor te ja entregat al mestre Enrich Morera lo libre de «Las Caramellas», cuadro en un acte, dels d'aquella serie que l Sr. Morera pensa posar en música y fomentar aixís l' ópera catalana, ab molt bon acert com ho probá l' estreno de «La Fada».

Tant ai com altre dels dos citats autors, desitjem en lo dia del estreno, l' éxit que es d' esperar de sos mérits intelectuales.»

Lo recaudat en lo dia d'ahir en la Administració de Consums per diferentes especies, puja la cantitat de pessetas 905'47.

Diu La Verdad de Tortosa:

«Los artistas catalans se veurán molt ben representats en la Exposició Internacional de Bruselas a la que hi concorrerán ab sas obras, pintors tan reputats com Baixeras, Urgell, Roig y Soler, Joan Llimona, Adriá Gual, Anton Torres Fuster, Ramon Cases, Ferrater Feliu, Pujol Herman, Simó Guillén, Ricart Martí, Joseph de Tugores y Joseph Lluís Pellicer.

Nostre estimat amic l' eximi pintor D. Joseph Maria Marqués, presenta també alguna de sas obras que han meregut los elogis que la reputació artística de nostre distingit paysá té conquistats.

següents lernas: Barcelona: D. Just Sanchez, D. Lluís Rufasta y D. Alfons Grande.—Barcelona: D. Lluís Rufasta, D. Just Sanchez y D. Pau More.—Igualada (provincia de Barcelona): D. Martí Gual, D. Enrich de Larratea y D. Joseph Baqué.—Mo. troig (Tarragona): D. Sabí Cava, D. Carles Lopez y D. Joseph Plá.—Cenia (Tarragona): D. Carles Lopez, D. Primo Las Plazas y D. Joseph Borrell.—Amposta (Tarragona): D. Primo Las Plazas, D. Sabí Cava y D. Gonzalo de Solo.—Lleyda: D. Joaquim Freixas, D. Ramon Vandellós y don Francisco Catalá.—Figueras: D. Ramon Vandellós, D. Martí Gual y D. Albert Martí Costea.—San Feliu de Guixols: D. Enrich de Larratea, D. Joaquim Freixas y D. Joseph Lloret.

Lo setmanari federal El Eco del Pueblo de Girona publicá la setmada passada un extraordinari contenint en la primera plana un entusiasta saludo als senyors delegats de la Assamblea Catalanista, insertant notables travalls en catalá, castellá, gallegos euskar y portugués.

Agrahim de tot cor per nostra part la valenta y patriótica dedicatória.

Los que desitjin concorre ab sos productes a la Exposició de las industrias creadas, introduhidas y desenrolladas a Espanya al amparo del vigent Aranzel que per iniciativa del Foment del Travall Nacional de Barcelona deu celebrarse lo próxim Juny en lo Palau de Bellas Arts, las informacions que necessitin se facilitarán diariament per lo Sr. Vocal Delegat de la Comissió organizadora, de 5 a 7 de la tarde en lo local del Foment.

Teatro Fortuny

Lo moliu de la funció d'ahir be prou que l' coneixen nostres lectors: tenia un carácter d' extraordinari, perquè en ella s' tractava d' honrar la bona memoria d' un autor catalá, de qui ja no més se'n queda la seva fama inmortal y l' bon recort que sent tot admirador seu y ho eran, entre aquets, tots los catalans y tots los espanyols, y a pesar d' aixó, dolorós

es confesarho, pero en lo teatro, no hi vegerem aquella animació que era d' esperar, tractantse d' un acte com lo que en ell tenia lloch.

Lo públich, per causas que desgraciadament en part no voldríam veure confirmadas, no tingué en lo teatro la representació que una ciutat de la importancia de la nostra requería.

D' aquí que, nostra ploma, també, pesanta com la llosa de marbre que a horas d' ará tal vegada apresonan las espullas del inmortal dramaturg, no relisqui per las cuartillas ab aquella lleugeresa que en altres dias ho feya pera enlayrar al elevat y distingit lloch que corresponia per dret propi a Feliu y Codina en la escena patria y espanyola, no castellana com equivocadament se li diu, puig que las produccions dramáticas, consideradas com a joyas del Teatro Espanyol modern, obras son escritas per ell en los dialectes que directament derivan de la llengua oficial.

La representada ahir, la més popular, «La Dolores» joya d' Aragó seria, si Aragó com Catalunya tingués teatro nacional, com murciana y andalusa serían «María del Carmen» y «La Real moz», arreglada com está després de son estreno, si en aquelles regions respectivas tinguessin un «Romeo» de Barcelona.

Mes consideracions son aquestas que no escauchen prou bé en aquestes ratillas, abont avans que articulistas devém ser cronistas, y per lo tant amotilantnos al círculo en que ns te tancats la secció, comensem la tasca nostra.

La obra escullida pera la funció fou «La Dolores»; la interpretació d' aquesta magistral producció dramática, fou bona, sense arribar a excellent, perquè faltava als artistas aquell foch real d' inspiració pera identificarse en los personatjes que representavan, foch que sols naix al calor de las simpatias que entre actrius, actors y públich s' estableix, al final del primer acte, de la exposició dels tipos, per medi del aplauso entusiasta, frenétich, que obliga a aixecar lo taló, lo mes poch una vegada, y que en lo de «La Dolores» no succehi, ¡qui sabí si perquè l' públich cregué respectar mes la memoria de son ilustre autor, ó s' contagiá de la fredor que fora y dins del teatro regava, y que, no voldríam equivocarnos, pero ns sembla que també tragué son cap per entre bastidors, infiltrantse en los cors d' artista, de la apreciable, distingida y aplaudida actriu D. Amparo Guillen y del notable actor don Francisco Fuentes.

tant recomanables, sobre tot la primera qui estigué felisíssima en la escena del primer acte ab Melchor y en la penúltima del tercer acte, mentres Lazaro y Melchor se desefian al foro: lo senyor Fuentes de ben segur que s' hauria fet acreedor a mes elogis dels que podríam tributarli, si s' hagués trobat millor de salud, donchs aquesta, ja en la funció d' ans d'ahir notarem que se li havia ressentit un xich, desitjantli que trobi un prompte alivi.

Contribuhiren a la fidel interpretació de la obra las actrius Sra. Marin y ls actors Sr. Barceló (Melchor), Sr. Rivellas, (Rojas), Sr. Miquel (Patricio), Sr. Perez (Celemín), Sr. Benítez (Justo), Sr. Peral (Un arriero), tots los quals, actrius y actors, portavan en lo brás un llas negre en senyal de dol per la mort del literat, que tots plorém.

Al final de la obra vingueren los aplausos qual ausencia trobavam a faltar al final del primer acte, y vingueren tan persistents, frenétichs y entusiastas los aplaudiments, que l' taló tingué d' aixecarse per cinch vegadas. Nostre públich ab aquesta demostració quedava reivindicat.

Seguidament de «La Dolores», fou rescitada per la dama Sra. Guillén una poesia del catedràtich de literatura de nostre Institut, nostre distingit amic don Francesch Xavier Garriga, titulada «A la muerte de Feliu y Codina»; la dama Sra. Garcia doná lectura d' un treball en prosa de nostre apreciat company don Cristófol Litrán, Director de La Autonomia; lo senyor Fuentes, rescitá una poesia que digué ser d' autor desconegut; y darrerament lo Director del Institut, nostre particular y distingit amic D. Eugeni Mata un hermós sonet original.

Cada un dels travalls, com las personas que ls llegiren, foren acullits ab forts picaments de mans y cridats al palco escénich los Srs. Garriga y Litrán.

FRANCESCH COLOM ESCODA.

Notas bibliográficas

El Ejército español Lo cnadern 7 d' aquest important album que com los anteriors lo constitueixen 16 autolipias y que do-

na á la estampa l'acreditat editor de Barcelona don Lluís Tasso, acaba de posarse á la venda, simultàneament en tot Espanya y possessions d' Ultramar.

Las vistas que cada una de las autotipias y que como el título del album indica, son referents al ejército, portan los siguientes títulos:

«Pieza de armas de una escuela práctica». — «Misa de campaña». — «Tipografía militar». — «Fortificaciones». — «Fortificaciones para defensa de un río». — «Escuela práctica». — «Puertes militares». — «Servicio de puerto». — «Visita á bordo». — «Plantones á bordo». — «Capitán revistando la línea». — «Carga á lomo de una pieza Krupp». — «En marcha». — «En marcha por la montaña». — «Una acción en ejercicio simulado».

Revista de la Asociación Artístico-Arqueológica Barcelonesa

Nos ha favorecido el número 3 d' aquesta important revista, corresponent als mesos Abril, Maig y Juny del present any, porta ven de la Asociación del mateix nom á Barcelona.

Son text, baix molts punts de vista, es notable é interessantíssim, estant redactat ab la llengua castellana y 'l nostre idioma nacional.

SECCIO OFICIAL

Registre civil

del dia 3 de Maig de 1897

Naixements

Francisca Saludes Sans, de Miquel y Teresa. — Carme Bargalló Bonet, de Ramon y Maria Teresa. — Maria Elías Poblet, de Bartomeu y Maria.

Matrimonis

Cap.

Detuncions

Teresa Pajuol Marsal, 67 anys, Seminaris.

Matadero Pùblico

Bestiars sacrificats pera 'l consum en lo dia d'ahir

Classe	Nº	Kilos. Grams	Satisfet Pts. Cts.
Bous	1	438-200	27-64
Badellas	1	127-400	25-48
Bens	40	656-400	131-28
Cabrits	2	8-400	1-68
Tocinos	9	483	106-26
			292-34
Desputillas de bestiar de llana y pel			15-25
Total adeudo			307-59

SECCIO RELIGIOSA

Sant d' avuy. — Sant Pio.

CULTS RELIGIOSOS

Parroquia de Sant Francesch

Segueix la funció del Mes de Maria á las set de la tarde.

Parroquia de S. Joan Batista (Providencia)

Continúan darant la Missa de las vuyt los exercicis del mes de Maria. La part de cant va á càrrech de las Monjas d' aquest Convent.

Segueix també á dos quarts de set de la tarde la Novena del Patriarca S. Joseph, precedint ans la corona del Sant, cantada també per las Monjas ab acompañament d' armonium.

Parroquia de la Purissima Sanch

Continúa 'l Mes de Maria que 's diu tots los dias á dos quarts de set durant la santa missa.

Sant de demà. — Sant Joan.

SECCIO COMERCIAL

Moviment del port de Tarragona

Entradas del dia 2

De Bergen y Lisboa en 25 dias vapor nornech «Sulitjelma», de 652 ts., consignat als senyors Boada germans.

Despatzadas

Cap.

Entradas del dia 3

De Bilbao y Valencia en 28 dias vapor «Cifuentes», de 446 ts., ab 1.283 bultos de ferro á Musolas y Roca, 902 id. y 30.000 kilos llangots id. á Joseph Bonet, 20 botes buydas á Rafel C. n. llas, 2. id. á G. Rodríguez, 2 bocoyes id. á Joseph Bau, 48 bultos arengades á Tomàs Ramon, 6 id. id. á Anton Miró, 5 id. id. á Fills de B. Lopez y 12 id. id. y 4 caixas xocolate á S. Alemany y Gil, consignat als senyors Fills de B. Lopez. De Certe en un dia, vapor «Correo de Cartagena»,

de 258 ts., ab cascós buyts, cosingnat als senyors Ferrer y Mary.

De Barcelona en 6 horas vapor «Vicente Sanz», de 555 ts., ab lastre consignat á don Joseph M. Ricomá.

De Marsella y Catania en 16 dias vapor suech «Málaga», de 725 ts., ab tránzit, consignat als senyors Boada germans.

De Valencia en 3 dias llaut «Maria Margarita», de 46 ts., ab lastre, consignat als senyors Argenté y Rodríguez.

Despatzadas

Pera Barcelona vapor «Velarde Sanz», ab carga.

Pera Barcelona v. «Cifuentes», ab tránzit.

Pera Cristiania vapor «Sulitjelma», ab carga.

Pera Gotuamburgo vapor «Málaga», ab carga.

Pera Gandia llaut «Céfiro», ab lastre.

Pera Fandia llaut «Pepito», ab lastre.

BARCOS A LA CARGA

Dimecres 5.

Pera Londres y Amberes vapor «Gracia», sos consignataris senyors Mac-Andrews y C.

Dijous 6.

Pera Copenhague y ports del Báltich vapor «J. C. Jacobsen», consignataris senyors Viuda y nebot de P. Ferrer y Mary.

Pera Marsella y escalas vapor «Cabo San Sebastian» consignatari don Marián Peres.

Pera Bilbao y escalas (fent la de Marín) v. «Julian» que despatzan los senyor Fills de B. Lopez.

Pera Bilbao y escalas vapor «Cabo Palos», consignatari don Marián Perez.

Pera Génova vapor «Unione», que despatzan los senyors Casaseca y Terré.

Divendres 7

Pera Valencia vapor «Cervantes», son agent D. Joseph Maria Ricomá.

Dissapte 8

Pera Certe vapor «Correo de Cartagena», consignataris senyors Viuda y Nebot de P. Ferrer y Mary.

J. Marsans Rof

Representant: JOAQUIM SOCIATS
CARRER SANTA ANNA, 26.—REUS

Ultima hora de la Bolsa de Barcelona á las 4 de la tarde d'ahir:

Interior	64-62	Fransas	17-30
Exterior	78-02	Colonial	
Amortizable	77-	Cubas 1886	95-12
Aduanas	97-12	Cubas 1890	79-
Norts	23-25	Obs. 6 0/0 Fransa	94-75
Exterior Paris	61-15	Obs. 3 0/0	52-25
Paris	28-80	Londres	32-35

Se reben ordres de Bolsa pera Barcelona, Madrid y Paris, Valors, Cupons y compra de monedas d' or y billets de tots los paisos.

BOLSA DE REUS

Cotizacions realitzadas en lo dia d'ahir á Barcelona facilitadas per lo corredor en aquesta ciutat D. Antoni Demestre.

Interior	64-62	Fransas	17-30
Exterior	78-03	Cubas velles	95-12
Colonial	80-	Cubas novas	79-
Norts	23-28	Aduanas	97-12
Obligacions Almansa	80-25	Oblig. 3 0/0 Fransas	52-25

PARIS

Exterior	61-15	Norts	
Paris	28-80	Londres	32-35

GIROS

Cambis corrents en lo dia d'ahir en aquesta plassa facilitats per los corredors de comers D. Joan V. llés, D. Joan Llauredó Prats y D. Joan Vallés Valluvi.

Londres	90 d'f.	00-00	diner	8 d'v.	00-00
Paris	8 d'v.	00-00		Marsella	00-00
		VALORS LOCALS	DINER PAPER.	OPER.	

ACCIONS		0/0	0/0	0/0
Gas Reusense			550	0
Industrial Harinera			600	0
Banch de Reus			500	0
Manufacturera de Algodon			100	0
C. Reusense de Tranvias, privilegiadas al 5 per cent.			415	

Diversions públicas

Teatro Fortuny

Companya cómic-dramática del primer actor y director

Don Francisco Fuentes

Funció pera avuy. — 19 d' abono. — Estreno del drama en tres actes, titulat «Los Plebeyos» y 'l xistós saynet «Las Olivass».

Entrada á localitat 3 rals. — Id. al Paradís 2.

A las 9 en punt.

ANUNCI

La empresa de la Plassa de Toros de Tarragona á fi de evitar la aglomeració en las taquillas de dita ciutat y pera comoditat dels d' aquesta ha obert una taquilla en l' estanch del Sr. Diez carrer Padró devant al café de París, en ella 's reben encàrrechs de localitats ins lo 5; lo 6 se farà entrega de la taquilla y podrán recullir dits encàrrechs y entradas que quedarán á la venda.

TELEGRAMAS

Madrid, 4.

L' «Heraldo» ha rebut lo següent telégrama:

«Manila, 1. Reexpedit de Hong-Kong lo 3. — Calculan los que deuen conoixer l' estat de la rebelió, que las operaciones necesarias para batre los núcleos insurrectes que corren per los monts del Sud de Cavite, podrían acabarse en quinze dias.

Si aixó 's logra guanyará molt ab aixó l' ejército, donchs las grans plujas comensarán poch mes ó menos dintre de breu plasso y ab aixó van á ser casi imposibles las operaciones.

Los insurrectes han aprofitat lo de cans que per la escassetat de nostras forsas hem tingut que donarlos, pera rodejar Naig de trinxeras bastant fortes.

Lo general Primo de Ribera proposa seguir á Juidiang, surtint de Silang y después vadejant lo Sogan passar á Paraque y Malagón, desde ahont regresará.

La incursació per aquesta comarca, sumament quebrada, es difícil per lo que respecta al transport de queviures y municions.

Pera tal objecte han sigut contractats 2.000 indis.

Las febres palúdicas fan grans estragos en lo litoral, tementse que segons vagi entrant la estació plujosa, que d' un dia á altre va á comensar, invadeixi als terrenos alts en que han d'operar nostras tropas, la maldia.

— Ahir sortí de Aden, envers á Port-Said, lo vapor «León XIII» que condueix á la península al general Polavieja.

A bordo no ocorregué novelat y segons totas las noticias, lo general Polavieja se trobava molt millor de salut que á Manila.

Lo dia 8 arribará lo vapor á Port Said y del 12 al 13 estará á Barcelona.

A Barcelona esperava arribar del 10 al 11, de manera que la arribada s' ha retrassat dos dias.

Ab aquest motiu ha retrassat també son viatge la senyora marquesa de Polavieja, que pensava sortir de Madrid lo dia 5.

Acompañavan al general Polavieja, los generals Barraquer, Arizón, Cornel y Marina y 44 quefes y oficiales.

Entre aquets n' hi figuran dos en los que concorren especials circunstancias.

Un d' ells es lo capitá Blanco, de rassa india y l' altre un tinent mestís, abdos de la guerrilla de Macabeles.

Los dos son voluntaris y s' han batut valerosament manant forsas de Pampanga organizadas per lo general Polavieja.

Ni un ni altre han volgut percibir sou ni gratificació.

Lo capitá Blanco fou ferit de dos tirs en una cama y torná á incorporarse á sa guerrilla y al acabar la campanya fou curat.

Ni éll ni 'l tinent han volgut separarse del general Polavieja ni un moment y no hi ha hagut medi de persuadirlos que no fessin lo viatge, donchs digueren que no 'l deixarian fins veurel altra vegada en la Península completament restablert.

Son aquestas dos probas valiosas y dignas de la representació del element indi afecte á Espanya, que revelan l' esperit de justicia del general Polavieja, qui ha midat ab un mateix raser á rics y á pobres, procedint ab la major recitut y alsant molt lo prestigi del nom d' Espanya.

— S' ha reunit á Madrid la Junta municipal del Cens, proclamant los candidats pera las próximas elecciones de regidors.

— En l' exprés ha marxat á Barcelona lo diputat á Cortis Sr. Rossell.

La comunicació que s' enviará al Congrés al obrirse las sessions, ab respecte á las reformas de Cuba, es ab arreglo al article 109 del Reglament, que diu en son párrafo segon:

«Si en la comunicació sometés lo Govern al judici del Congrés algun de sos actes, passará aquesta á las secciones».

Per consegüent, la comunicació relativa á la aplicació de las reformas antillanas passará á las secciones, y sembla probable que sobre 'l dictamen de la comissió y vot particular de las oposicions, si n' hi ha se plantejará lo debat polítich.

Intervindrà en éll principalment, en nom del Govern, lo senyor Cánovas.

Imp. de C. Ferrando. — Plassa de la Constitució,

